

LELKIGYAKORLATOS ZÁRÓIMÁDSÁGOK

1.

Jézusom! Nagy álmokat álmodónak teremtett meg engem Atyád Tebenned. Gyerekkorom óta sokat álmodoztam a legkülönbözőbb féle nagyságokról. A piarista diák kis kalauza ihlette ambícióimat: neves piaristák, neves piarista diákok. A szerzetesi eszmény ugyan megérezte velem, hogy itt valami nincs rendjén, de megnyugtattam magam: jóra akarom felhasználni a nagyságot, s csak annyira akarok nagy lenni, amennyit igazán megérdemlek.

Harminc éves lettem, amikor felfedeztem, hogy az evangélium alázatáról beszél és ez kicsiséget jelent. Az ambícióm tárgyat cserélt. Kezdtém érteni, amit primíciás képemre rásodort a napi mise bevezető éneke a dicsekvésről. „Nem akarok más dicsőséget, mint a Krisztusét, a kereszt dicsőségét, hogy Krisztussal imádkozzam és dolgozzam és kiegyésszíthessem szenvedését”.

Negyedszázada már ennek. Elég keserves volt belőle az első két évtized. De aztán kezdett felszakadni a felhő. Kereső értelmemnek olyan tisztán kezdted Magad megmutatni, amiről korábban álmodni sem mertem. S aztán a Világosság, amelyet megmutattál, testvéreket szerzett, akik igent mondtak arra, amit megmutattál. Mit jelentenek ők nekem? Te jobban tudod, Jézusom, mint én magam. Többet, mint amiről fiatalon álmodni képes voltam. Azt kapom tőlük, amit a nagyok sohasem kapnak meg. Szerethetjük egymást. Gondom a gondjuk. Örömem az örömük. Nem kell búslakodnom: „*Szeretném, ha szeretnének.*” Testvéreim vannak, akiktől összehasonlíthatatlanul többet kapok, mint amennyit a nagyok valaha is kaphatnak az élettől.

Megköszönöm, hogy errefelé vezettél...

Mit adjak cserébe Neked ezért, Jézusom? Koldus dolgokat adhatok. Megmaradok az Úton, amelynek fordulóin újabb örömeiket készítesz nekem. Hűséges leszek az imádságban – és harmonikussá teszed napjaim. Hűséges leszek az időm felhasználásában – és örömeik áradnak reám az írógép mellett, a testvéri beszélgetésekben, a közösségekben és a lelkigyakorlatokon. Ami az életemben most nehéz, nem mérhető ahhoz, amit naponként ajándékozol érte.

Antióchiai Szent Ignác napján mondtam első misémet. Nem kérem, hogy megmentsél az ő útjától. Annak a mai, talán nehezebb, talán könnyebb változatától. Attól az úttól, amelyen egy testvérem jár. Áraszd reá, Uram, a Te békédet, legyen neki édes a kereszt, amelyet hordoz, és könnyű az iga, amely belefűrődik vállába. Ha át kell vennem kezéből a szenvedés staféta-botját, átveszem tőle, Jézusom... Érted és a Te testedért is, testvéreimért is. Mert hűséges akarok lenni a testvéreinkhez, a Tiedhez és az enyéimhez. Mert nem tudok hűséges lenni Hozzád, ha nem vagyok hűséges hozzájuk. Csak egy szeretetet adtál nekem is, az Atyától kapottat, a Tiédet ... a két-ívűt, amellyel egyszerre öleled az Atyát és minket. Én is csak akkor öllelek vissza, ha átölelve tartom testvéreinket. Ámen.

4.

Jézusom! Ami gögben fogan, az tönkremegy. A szeretet nem keresi a magáét: az alkalmazkodó szeretet ... legkisebbnek lenni ... – soha olyan elevenen nem muzsikáltak még számomra ezek a szavak, mint most a negyedik nap végére.

Mit ígérek Neked, Uram? Alázatot. Alázatot a Te Szentegyházaddal szemben, amelyikben olyan csodálatosan nagy dolgokat csinált már a Lélek másokban. Alázatot a Szentatyával szemben, aki bírja ezer széthúzó akarat egybetartásának a terhét. Alázatot a testvérekkel szemben, akik nem tudják otthon érezni magukat mellettem, ha uralkodni akarok rajtuk.

Te légy nekem a legfontosabb; a találkozások, a meditációk, a gyónásaim, hogy minden uralkodási ösztönt és komplexumot kiiktathassak magamból.

Csak ha odaadott vagyok, csak akkor fogadhatnak el testvérnek. Csak ha a Tied vagyok, csak akkor lehetnek egy velem. Amíg a magamé vagyok, mit csinálhatnak velem...?

8.

Jézusom!

Hálát adok, hogy hívogattál négy éves korom óta,
hogy erőt adtál arra, hogy elvállaljam Érted érettségi után a celibátust,
hogy megismerhettem a marxizmust,
hogy ennek nyomán megismerhettem Annak, aminek megmutat a Szentírás,
hogy életem szenvedélye a Téged egyre teljesebb megismerni akarás lett,
hogy így a költők legszebb szavánál is jobban szól már hozzám a Te szavad és
a Te ihletett barátaidnak Rólad szóló szava,
hogy három napon keresztül beszélhettem Rólad fiatal testvéreimnek,
hogy örülhettem eszük és szívük fogékonyságának,
hogy hallhattam azt, amit bennük beszél a Lélek,
hogy ezzel a három nappal megint gazdagabb lett bennem a teljesült ígértet a
százannyi testvérről és nővérről.

És kérlek, vonzzál engem továbbra is, hogy meg ne csúfoljam életemmel azokat, amiket elmondtam nekik. Ámen.

13.

Hálát adok Neked, Jézusom a kicsiségért. Sokáig fájngtam miatta. Hiába tudtam, hogy ismeretlen falusi ácsmester voltál annyi éven, évtizeden keresztül. Hiába tudtam, hogy fizetés nélküli vándortanító voltál, akinek nem volt fészke-odúja sem, s nemegyszer a szabadban hált. Végül is egy testvérem magyarázta meg: „Hát még mindig nem látod, hogy csak a pozíciótlanságban lehet valamit tenni!” S azóta nem perlekedem s nem fájngok miatta.

Köszönöm, Uram, hogy kicsivé tettek. Köszönöm, hogy eltöltöttél Lelkeddel, és engedtem,

hogy kicsivé tegyenek. Köszönöm, hogy kicsivé tettél, és így a Te léthelyzeted közelébe hoztál.

Köszönöm ezt a lelki gyakorlatot, s ennek minden örömét. Szólhattam Rólad. Hallhattam testvéreimet, a belőlük szóló Lelkedet. S ujjongtam, amikor egymásra rezonált a hangunk.

Köszönöm neked azokat, akikkel már egybefonódott a kezem. Köszönöm azokat, akikkel csak most indult a baráti kézfogás. Áldd meg, Jézusom, ezt a kezdetet, hogy folytatódjék..., hogy ne horgászok legyünk, hanem halászok..., hogy a hálód csodálatos halfogásokat mutasson..., hogy nőjön a vetés..., hogy növekedjék a mustármag..., hogy keljen a tészta..., hogy kiáradjon a Lélek és megújuljon ez a Sátán-szabdalta, Hazugság-tiporta, Gyilkosság-hekatombázta repedezett Föld.

Áldd meg, Uram, a munkám! Hogy meghozzam a magam termését, s ne kelljen üres kézzel, gyümölcs nélkül Elibéd állnom a találkozás nagy napján. Ámen.

15.

Hálát adok Neked, Atyám, hogy létbe hívtál és vagyok. Hálát adok, hogy a magad képére formáltál és bennem van az, ami Te vagy: a szeretet. Hálát adok, hogy széppé, értelmessé titted az életem, és így várni tudom Feléd tekintve a folytatást: a folytatás nagypéntekes részét is, és méginkább a húsvét hajnalit.

Kérem, hogy folytasd és végezd be bennem, amit elkezdted. Adj nekem értelmes szívet, hogy figyelni tudjak minden hangra, amelyen megérezem, hogy a Te Lelkedből való. Adj nekem elszánt akaratot, hogy elvégezhessem Fiad Országának a szolgálatában azt, amit – látva képességeimet, erőmet – tőlem vársz. Add, hogy termékeny, gyümölcsöző legyen az életem, és valamennyire megsokszorozzam azt a magot, amelyet a Te áldott szent Fiad a lelkembe hullatott.

Add, hogy kegyeletes lelkületű legyek a Te Fiad Testével, anyámmal, az Egyházzal szemben, akin keresztül kapom a tanítást és a kegyelmet a szentségekben. Add, hogy kegyeletes lelkületű legyek az Egyház egy kisebb egységével, az én szerzetemmel szemben is. Add, hogy annak alapító szentje úgy tekintsen reám a mennyei hazából, mint aki folytatja a megváltozott körülmények között is a munkát, hogy az ifjúság Fiadhoz találjon.

Ígérem Neked, Atyám, hogy csak a Fiadnak akarok élni. Életem hátralevő részében csak az Ő parancsát akarom teljesíteni, és nem engedek a Világ fejedelmének semmiben. Ígérem, hogy Fiad testvéreiért, az én testvéreimért élek, hogy szeretetemmel átölelem őket; mindenekelőtt azt a testvéreimet, akinek megadatott annyit szenvedni és elviselni Fiad Országéért, amennyi csak nagyon keveseknek jutott osztályrészül. Ígérem, hogy szeretetemmel átölelem mindazokat, akiket reám bízál, hogy amikor feloszlom majd, és Fiad Országába jutok, legyen majd valaki, akivel Pál testvérünk nyomán dicsekedhetem; hogy elmondhassam Fiadnak: a fáklyát, amelyet Egyházaadtól kaptam, továbbadtam, hogy világítson a homályban és sötétségben járóknak. Ámen.

Megjelent: Karácsonyi Ajándék 1973, 4. kötet – a kötetben számos záróimádság található; a fentiek a (véltetően) Bulányi Györgytől származóak; ez magyarázza a sajátos számozást is